

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 5

FCI:n numero: 255
Hyväksytty: FCI 2.4.2001
SKL-FKK 10.2.2004

AKITA

(AKITA)

Alkuperämaa: Japani

1/4

M. DAVIDSON

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS:

Seurakoira.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 5 pystykorvat ja alkukantaiset tyypit
Alaryhmä 5 aasialaiset ja niiden sukuiset rodut
Käyttökoetulosta ei vaadita

LYHYT HISTORIAOSUUS:

Alun perin japanilaiset koirat olivat kooltaan joko pieniä tai keskikokoisia, suuria rotuja ei ollut. Matagiakitoja (keskikokoinen karhunmetsästyskoira) käytettiin vuodesta 1603 lähtien Akitan alueella taistelukoirina. Vuoden 1868 jälkeen niitä risteytettiin tosien ja mastiffien kanssa, minkä seurauksena rodun koko kasvoi ja pystykorvatyypille ominaisia piirteitä hävisi.

Vaikka koiratappelut kiellettiin vuonna 1908, akitarotua vaalittiin ja kehitettiin kookkaana japanilaisena rotuna. Tämän seurauksena yhdeksän rodun erinomaista yksilöä nimettiin ”kansallisaarteiksi” vuonna 1931.

Toisen maailmansodan aikana (1939 – 1945) koirien nahkoja käytettiin yleisesti armeijan vaatteissa turkiksina. Poliisi määräsi kaikki koirat, armeijan käytössä olevia saksanpaimenkoiria lukuunottamatta, pyydystettäviksi ja takavarikoitaviksi. Jotkut harrastajat yrittivät kiertää määräystä risteyttämällä koiriaan saksanpaimenkoirien kanssa.

Toisen maailmansodan päättyessä akitojen lukumäärä oli vähentynyt jyrkästi. Oli kolme erillistä tyyppiä: 1) matagiakita, 2) taisteluakita ja 3) paimenkoira-akita. Tämän johdosta rodun tilanne oli hyvin sekava.

Sodan jälkeen pyrittiin takaisin puhtasrotuisuuteen. Silloin Dewa-linjan Kongo-niminen koira, jossa oli mastiffin ja saksanpaimenkoiran piirteitä, oli jonkin aikaa valtavan suosittu. Järkevät ja valistuneet harrastajat eivät kuitenkaan hyväksyneet tätä tyyppiä oikeaksi japanilaiseksi roduksi. He yrittivät poistaa vanhojen, vieraiden rotujen perimän risteytyksillä matagiakitojen kanssa ja onnistuivat vaikiinnuttamaan nykyisten suurikokoisten koirien puhtasrotuisen kannan.

YLEISVAIKUTELMA:

Suurikokoinen, vankka, tasapainoinen ja voimakasrakenteinen koira, jonka sukupuolileima on selvä; erittäin ylväs ja kohtuullisen omanarvontuntoinen; vahva ja kestävä.

TÄRKEITÄ MITTASUHITEITA:

Säkäkorkeuden suhde rungon pituuteen olkavälikorkeudesta istuinluun kärkeen mitattuna on 10 : 11, nartut ovat rungoltaan hieman uroksia pitempiä.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE:

Rauhallinen, uskollinen, oppivainen ja vastaanottavainen.

PÄÄ

Kallo: Kooltaan suhteessa runkoon. Otsa on leveä ja otsauurre selvästi erottuva, ei ryppyjä.

Otsapenger: Selvästi havaittava.

Kirsu: Suuri ja musta. Lievä ja hajanainen pigmentin puute hyväksytään ainoastaan valkoisilla koirilla, mustaa pidetään kuitenkin aina parempana.

Kuono: Kohtalaisen pitkä ja vahva, tyvestään leveä, kapeneva, mutta ei suippo. Kuononselkä on suora.

Huulet: Tiiviit.

Leuat / hampaat: Vahvat hampaat. Leikkaava purenta.

Posket: Kohtalaisen pyörityneet.

Silmät: Melko pienet, silmän yläviiston ulkokulman ansiosta lähes kolmionmuotoiset, melko etäällä toisistaan; tummanruskeat, mitä tummemmat, sitä parempi.

Korvat: Melko pienet, kolmionmuotoiset, paksut, kärjistään hieman pyörityneet, melko etäällä toisistaan, pystyt ja eteenpäin kallistuneet.

KAULA: Paksu ja lihaksikas, ei löysää kaulanahkaa, suhteessa pään kokoon.

RUNKO

Selkä: Suora ja vahva.

Lanne: Leveä ja lihaksikas.

Rintakehä: Syvä; eturinta on hyvin kehittynyt ja kylkiluut kohtalaisen kaarevat.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva on selvästi ylös vetäytynyt.

HÄNTÄ: Ylös kiinnittynyt, paksu ja tarmokkaasti selän päälle kiertynyt; alas vedettynä hännänpää ulottuu lähes kintereeseen.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Lavat: Kohtalaisen viistot ja lihaksikkaat.

Kyynärpäät: Tiiviisti rungonmyötäiset.

Kyynärvarret: Suorat ja vankkaluiset.

Etukäpälät: Paksut ja pyöreät, varpaat ovat kaareutuneet ja tiiviisti yhdessä.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Takaraajat ovat hyvin kehittyneet, vahvat ja kohtalaisesti kulmautuneet.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Joustavat ja voimakkaat.

KARVAPEITE

KARVA: Peitinkarva on karheaa ja suoraa, aluskarva pehmeää ja tiheää; lavoissa ja pakaroissa karva on hieman pitempää; hännässä karva on pitempää kuin muualla rungossa.

VÄRI: Punaisen kellanruskea, seesami (punaisen kellanruskea, jossa mustat karvankärjet), juovikas (brindle) ja valkoinen. Kaikilla yllä mainitun värisillä koirilla, valkoisia lukuun ottamatta, tulee olla "urajiro". (Urajiro = valkosävyistä karvaa kuonon sivuilla, poskissa, leuan ja kaulan alapuolella, rinnassa, rungon alla, hännän alapuolella ja raajojen sisäpuolella.)

KOKO

Säkäkorkeus: Urokset 67 cm
Nartut 61 cm
Sallittu vaihtelu ± 3 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- Virheellinen sukupuolileima
- Ala- tai yläpurenta
- Puuttuvat hampaat
- Sininen tai mustapilkullinen kieli
- Vaaleat silmät
- Lyhyt häntä
- Arkuus

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Muut kuin pystyt korvat
- Riippuva häntä
- Pitkä karva (pörröinen)
- Musta maski
- Värilliset alueet valkoisessa karvapeitteessä

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.